

پیام نوروزی دکتر حسن روحانی به مناسبت حلول سال 1400

زمستان سختی و رنج با پایان زمستان طبیعت رو به پایان است/ در سال 99، کرونا دشواری تحریم و جنگ اقتصادی را برای ایرانیان دوچندان کرد/ خانواده بهداشت و درمان در مقابله با ویروس عالمگیر کرونا حماسه آفریدند/ زنجیرها باید از پای فعالان اقتصادی بخش خصوصی بازشود/ تجربه 4 سال 93 تا 96 ثابت کرد می توان با تدبیر و تعامل مسیر غلط را تصحیح کرد/ ضرورت تعامل سازنده با جهان برای حرکت در مسیر توسعه و پیشرفت / راه پیشرفت، گشایش و اصلاح امور در ایران تنها و تنها از جاده انتخابات می گذرد/ مردم سالاری یک سرمایه ملی است، آن را پایداری کنیم

حجت الاسلام والمسلمین دکتر حسن روحانی، در پیام نوروزی به مناسبت حلول سال 1400، با بیان اینکه این زمستان سختی و رنج؛ با پایان زمستان طبیعت، رو به پایان است، تاکید کرد: نسیم نوروزی، امسال نویدبخش آغاز فصل شکوفایی، پیروزی و پیشرفت، در دفتر ملت ایران است. به فضل خداوند، به شکرانه ی این صبر و مقاومت، همه چیز برای دورانی سرشار از شکوفایی و سازندگی و رونق و بهروزی برای ایرانیان، فراهم آمده است.

متن پیام نوروزی رئیس جمهور به این شرح است:

بسم الله الرحمن الرحيم

یا مقلب القلوب و الابصار؛ یا مدبر اللیل و النهار؛ یا محول الحول و الاحوال؛ حول حالنا الی احسن الحال

آغاز سال ۱۴۰۰ را به همه مردم بزرگ ایران، از پیر و جوان؛ زن و مردان به ویژه پرستاران و پزشکان، و همه کادر درمان؛ کشاورزان و کارگران؛ رزمندگان و مرزبانان و همه ایران دوستان در سراسر جهان تبریک عرض می کنم.

ایام نوروز امسال را که در میانه دو روز بزرگ شادی آفرین، زادروز سالار شهیدان ابی عبدالله الحسین(ع) و میلاد ولیعصر، امام زمان (ارواحنا له الفدا) قرار گرفته را به فال نیک می گیرم و با عرض ادب به پیشگاه امام عدل و امید، این ایام فرخنده را به رهبر معظم انقلاب، مراجع عظام تقلید و همه مسلمانان، تهنیت می گویم.

امسال، پایان زمستان طبیعت، و آغاز هنگامه ی نور و گرما و شکوفایی و سرسبزی طبیعت، با پایان دورانی، سخت و دشوار از تاریخ حیات ملت ایران هم زمان شده است. سه سال جنگ تحمیلی اقتصادی بی رحمانه و ظالمانه بر علیه ملت ایران؛ جنگی که، هیچ ملتی در تاریخ معاصر، مشابه آن را تجربه نکرده بود، با ایستادگی این ملت، رو به پایان خواهد بود.

در کنار سختی و دشواری جنگ اقتصادی، در سال گذشته، ملت ایران همچون سایر ملت ها با ویروسی خطرناک، مواجه شد که دشواری تحریم و جنگ اقتصادی را برای ایرانیان دوچندان کرد. ملت ایران در حالی به نبرد با کرونا وارد شد که نه تنها از کمک های معمول جهانی برای مبارزه با این همه گیری محروم بود، بلکه حتی امکان دسترسی به ثروت های خود نیز در بانک های خارجی را، نداشت. افت شدید قیمت نفت و تحریم نفتی، شرایط را به گونه ای رقم زد که سال 1399 از نظر درآمدهای نفتی، بدترین سال در ۶۰ سال گذشته بود. من در طول ۴۲ سال که از پیروزی انقلاب می گذرد، از نظر تنگنا و محدودیت اقتصادی، سالی به سختی و دشواری سال 1399، به یاد ندارم.

اما از سوی دیگر؛ این فصل دشوار و سرد، و این ابتلای بزرگ، و پیکار هم زمان در چند جبهه ی مختلف؛ به دلیل حماسه ی صبر و ایستادگی و تدبیر ملت ایران تبدیل به فصلی درخشان و پرافتخار در تاریخ ایران شد.

عظمت این حماسه را زمانی می توان دریافت، که بدانیم دشمن بدخواه ما، چه هدفی را دنبال می کرد و چه نقشه ای برای ایران عزیز، کشیده بود. آنان همچنانکه با بی شرمی، از فشار حداکثری سخن می گفتند، با تمام توان، به دنبال فروپاشی اقتصاد ایران بودند. البته این فشار، در زندگی مردم، با رنج فراوان احساس شد، ولی مردم ما را از پای درنیاورد. آنها ضربه زدند ولی قطعه با هدف خود نرسیدند. و هموا بما، لم ینالوا. در نهایت، آنها رفتند و ایران ماند. اقتصاد ایران ماند و بالید و بر توان خود افزود. مردم ایران ماندند و حماسه مقاومت بی نظیر این ملت، در تاریخ ملتها جاودانه شد. در سالی که اقتصاد جهانی، کاهش تولید با نرخ منفی 3.4 درصد را تجربه کرد و بسیاری از اقتصادهای قدرتمند جهان، نرخ های منفی 5 درصد تا منفی 10 درصد را در کارنامه خود دیدند، به رغم کرونا و جنگ تحمیلی اقتصادی، رشد مثبت 2.2 درصد را در کارنامه درخشان خود ثبت کرد و مردم ما، در پنجشنبه های افتتاح هر هفته، جلوه های جهش تولید در پرتو تدبیر و امید را شاهد بودند. این افتتاح ها، همه دستاورد گشایش هایی بود که در سایه تعامل سازنده با جهان، به دست آمده بود و بهره گیری از درآمدهای نفتی در صندوق توسعه ملی امکان این سرمایه گذاری های زیرساختی و اشتغالزا را فراهم آورده بود.

در تنگنای معیشتی این ایام، جلوه های همدلی و دستگیری و کمک های مؤمنانه ایرانیان، بار دیگر عمق همبستگی و پیوستگی این ملت را به تصویر کشید. در ایام همه گیری، بلوغ و مسئولیت پذیری اجتماعی ملت ایران در رعایت شیوه نامه های بهداشتی و تغییر سبک زندگی، به عنوان یکی از جلوه های مدنیت ایرانی، جلوه گر شد.

در امر بهداشت و درمان، خانواده ی بزرگ بهداشت و درمان، حماسه ها آفریدند و فداکاری ها کردند و شهدای فراوانی تقدیم نمودند. در تولید تجهیزات پزشکی و دارو و واکسن، دانشمندان و مهندسان و کارآفرینان و شرکت های دانش بنیان، خوش درخشیدند و مایه سربلندی ملت ایران شدند.

خداوند بزرگ را شاکریم که این زمستان سختی و رنج؛ با پایان زمستان طبیعت، رو به پایان است. نسیم نوروزی امسال نویدبخش آغاز فصل شکوفایی و پیروزی و پیشرفت، در دفتر ملت ایران است. به فضل خداوند و به شکرانه ی این صبر و مقاومت، همه چیز برای دورانی سرشار از شکوفایی و سازندگی و رونق و بهروزی برای ایرانیان، فراهم آمده است.

امروز، بدخواهان این ملت، در آن سوی جهان، با رسوایی و بدنامی از کرسی قدرت به زیر افتادند، در حالی که ملت ایران، سرو قامت، سرافراز و سرزنده تر از همیشه، به استقبال بهار طبیعت و بهار زندگی آمده است.

امروز دشمنان ملت اعتراف کرده اند که با زبان زور و تهدید و تحریم نمی توان با ملت بزرگ ایران سخن گفت. لذا، پس از سه سال شکست، ناچارند دوباره به مسیر تعامل سازنده با ملت ایران بازگردند.

امروز ملت ایران در حالی به استقبال بهار طبیعت و بهار زندگی آمده است که سرمایه های ارزشمندی که در این هشت سال اندوخته است، پشتوانه و توشه ی راه او در دوران گشایش و شکوفایی خواهد بود.

در این هشت سال، در عرصه ی سیاست بین الملل، سرمایه ی سیاسی ارزشمندی اندوختیم که ثمره ی آن، پیروزی های پیاپی در سازمان ملل و شورای امنیت و دادگاه لاهه بود. امروز ارتباط گسترده و عمیق و راهبردی با جهان داریم و دشمنان ما در موضعی که بر علیه ما دارند، منزوی و ناتوانند.

در این هشت سال، علی رغم اینکه همواره از نظر منابع مالی در تنگنا بودیم، گام های بزرگ و تاریخی در توسعه ی زیرساخت های مورد نیاز توسعه کشور برداشتیم. در تولید گاز و گازرسانی، در پالایش نفت و پتروشیمی، در صنعت برق و آب، ارتباطات و اینترنت؛ سلامت، شرکت های دانش بنیان جهش های بزرگ و تاریخی رخ داده تا مسیر توسعه ی کشور در دوران گشایش و شکوفایی هموار گردد.

در این هشت سال، کشاورزی و صنعت، و بخش خدمات ما مسیر تکامل و بلوغ را طی کردند و آماده اند تا در دوران جدید، با قدرت و توان بیشتر وارد رقابت در بازارهای جهانی شوند. در این هشت سال، ایران از وضعیت نیاز به واردات بنزین و گازوئیل، به موقعیت صادرکننده؛ و در گندم و برنج و شکر در مرز خودکفایی قرار گرفته است؛ و بر پایه ی این زیرساخت ها، کشور در آستانه ی ورود به یک دوره ی شکوفایی و رونق و ثبات اقتصادی قرار گرفته است و از سال 99 آب، برق و گاز برای خانواده های کم مصرف که قاعدتاً کم درآمد هم هستند مجانی شد. ما در سال های 93 تا 96، به مدت چهار سال، با هم، چنین تجربه ای داشتیم. دوره ای که در آن، پس از رکود عمیق، شاهد بازگشت رشد و شکوفایی اقتصادی بودیم و حتی در سال 1395، ایران بالاترین رشد اقتصادی جهان را کسب کرد. دوره ای که تورم به طور متوسط 11.5 درصد و در بیشتر اوقات تک رقمی بود. دوره ای که بالاترین رکورد سالانه افزایش اشتغال خالص را ثبت کرد. چنین سطحی از ثبات اقتصادی در چهار دهه اخیر در کشور، تجربه نشده بود.

این تجربه به ما نشان داد که ملت ایران قادر است در دوره ی گشایش و شکوفایی، در دهه ی اول قرن پانزدهم، به ثبات اقتصادی و تورم تک رقمی پایدار و رشد اقتصادی پایدار دست یابد. بی تردید، این هدف در دسترس ملت ماست.

ولی دستیابی به این هدف، نیازمند ترسیم دقیق واقع بینانه و امیدوارانه افق آینده کشور است. ما با تکیه بر آنچه توانسته ایم، می گوئیم که؛ می توانیم. دستاوردهای ما، پیش روی همه آن کسانی است که از دیدن حقیقت نمی هراسند و از وحشت روشنائی، به تاریکی و سیاهی و سیاه نمایی نمی گریزند. اما تحقق این هدف روشن، نیاز به تفاهم ملی و توافق بر سر این سرنوشت مشترک دارد. لازمه ی دستیابی به این هدف، مشارکت همه ی ایرانیان در فرایند توسعه است. جذب سرمایه، اقتصاد دانش بنیان و تقویت شرکت های دانش بنیان باید محور توسعه ما باشند. زنجیرها باید از پای فعالان اقتصادی بخش خصوصی باز شود. بنگاه های اقتصادی عمومی و دولتی باید راه را برای مردم و بخش خصوصی واقعی باز کنند و به نفع آن ها صحنه ی بنگاه داری و کسب و کار را ترک کنند. در این صورت، سرمایه گذاری، توسعه می یابد، اشتغال پایدار می گردد و رفاه عمومی، بهبود می یابد. این بایدها، تکرار شعارهای ناشدنی نیست. تجربه چهارساله 93 تا 96، بهترین شاهد برای امکان پذیر بودن این بایدها است. چهارساله ای که ثابت کرد در این کشور و در این نظام، می توان با تدبیر و تعامل، مسیر غیردقیق را تصحیح کرد، روند درست را بازسازی نمود، و ناممکن ها را ممکن ساخت.

لازمه ی دستیابی به این هدف، تعامل سازنده با جهان است. ایران می تواند وارد پیمان های تجاری منطقه ای و جهانی شود. ایران می تواند کانون جذب سرمایه گذاران بین المللی باشد. ایران می تواند جذابترین فضا برای بهره گیری از دانش و سرمایه ی ایرانیان در سراسر جهان باشد و ایران می تواند تجارت گسترده و عمیق و پایدار با جهان داشته باشد.

و بالاخره، شرط لازم برای دستیابی به این اهداف، مشارکت فعالانه و مسئولانه ی تک تک ایرانیان در عرصه ی تعیین سرنوشت است. من به عنوان فرزند این ملت بزرگ، که از نوجوانی و از آغاز نهضت اسلامی در سال 1341 تاکنون، قریب به شصت سال است که در عرصه های مختلف سیاسی و مسئولیت های گوناگون در خدمت این ملت بزرگ بوده ام و سرد و گرم و فراز و فرودهای تاریخ این ملت را، از نزدیک لمس کرده ام، باور دارم که راه پیشرفت و گشایش و اصلاح امور در این کشور، تنها و تنها از جاده ی مشارکت و انتخابات می گذرد.

مردم سالاری یک سرمایه ی ملی است و باید به دور از یأس ها و هراس ها، و با کنار گذاشتن دلگیری ها و اختلاف نظرها، با نگاهی راهبردی به آینده، آن را پاسداری کنیم. این مردم هستند که می توانند شکوفایی یا پژمردگی را انتخاب کنند. این مردم هستند که می توانند پیشرفت یا توقف را برگزینند. هیچ کس جز مردم ایران، نمی تواند سرنوشت این ملت را رقم بزند. این اراده الهی است که تغییر وضعیت در هر جامعه ای را، به تغییر در روح و جان آنها پیوند زده است.

که این آله لا یغیر ما یقوم حتی یغیروا ما بانفسهم

انتخابات پرشور و با مشارکت حداکثری، پیش نیاز و پیش شرط قطعی تحقق آرزوهای ملت ایران در دهه ی اول قرن پانزدهم خواهد بود. و اینک نوروز پیروز فرا رسیده است. نوروزی که در فرهنگ بلند و بالنده ایرانیان، هم نماد شکوفایی و سرزندگی است و هم نماد اعتدال بهاری است. مردم ایران، همیشه اعتدال را ستوده اند و به استقبال شکوفایی رفته اند. در نظام اجتماعی و سیاسی خود هم، هر زمان، حکمرانی همراه با اعتدال و خردمندی را تجربه کردند، پیش رفته اند و هر جا، در هجوم غارتگران و زورگویان و افراطی گرایان قرار گرفتند، پژمرده شدند.

سال آینده، سال دسترسی گسترده مردم به واکسن و مهار کرونا، و سال بهره گیری از مقاومت 3 ساله و پایان تحریم ها خواهد بود. ما یک بار تحریم را شکست دادیم و مطمئناً در کنار همدیگر بار دیگر تحریم را شکست خواهیم داد.

در آغاز سال 1400، من امیدوارتر از هشت سال پیشم. چون هشت سال پیش، ما نه این تجربه پُر افتخار 4 سال شکوفایی اقتصادی و تعامل جهانی، و نه 3 سال مقاومت در جنگ اقتصادی را داشتیم. بسیار امیدوارم که با حضور آگاهانه و آزادانه مردم، در تعیین سرنوشت خود، سال 1400، که سال پایان قرن چهاردهم است، پایان بخش سختی ها و آستانه شکوفایی ها باشد و راه را برای قرن نو که قرن تجدید عزت ملت ایران است، بگشاید و عرصه را برای پیشرفت شایسته ملت ایران بگستراند. و جهان، خود را برای ظهور آن عدل گستر و منجی بزرگ بشریت آماده تر نماید.

والسلام علیکم ورحمه الله وبرکاته